

Aranyodi Zoltán

Fényhíd – A titok nyitja

Változások

/ részlet /

Amikor utoljára erre jártunk, még rendes család voltunk.

Pontosan hét éve történt. Akkor még nem gondoltam, hogy pár hét és egy idegen elegendő egy teljes, felépített élet elvesztéséhez.

Úgy utaztunk, mintha minden rendben lenne. Még az anyóst is beraktuk a csomagtartóba. A szó szoros értelmében, ugyanis hátul ült a kinyitható ülésen, csomagokkal és sítobokkal a nyakában.

Annak idején sem jutottunk át Livignóba, a bormiói hágót ugyanúgy lezárták, mint az idei télen. Ha egy ilyen zsákutcába kerül az ember, egy teljes napot is elvesztegethet, több száz kilométer kerülő megtétele mellett. Nekünk bejött a lezárás, Val di Sole pályái búsán kárpótoltak a miniállam csúcsai helyett.

Soha nem gondoltam volna, hogy Ponte di Legno beárnyékolt szűk utcái, Tonale napsütötte délutáni csipkái akár ilyformán könnyet csálnak a szemembe, amikor váratlanul megszörrent a telefon: -Apa, el tudsz vinni holnap lovagolni?

Az egész a változásról és a szeretetről szól...

XXI századi Miatyánk

az eredeti verzió után szabadon
mi urunk szentséges szellem
mindenható Atyaisten
SZENT a te neved
ITT és MOST a te országodban
MEGVAN a te akaratod
amint a mennyben
úgy a földön/ben/ is

KÖSZÖNJÜK mindennapi kenyerünket
és a kegyelmet!
miáltal jobb emberként élve – általa
másokkal is jobbá változunk
és nem viszel minket kísértésbe
csak megszabadítasz a gonosztól

HÁLA az irgalomért
mi által minden nap
Áldásban
Békességben
Szeretetben
Egészségben
Alázatosan
Szerényen
Józanul
Mértékletesen
Éberen és Figyelmesen
Tudatosan

Türelmesen
Hálával-Kegyellemmel
Szeretetben
Tiszteletben
Örök Szerelemben
Élünk!
Éljük az ÖRÖK boldogságot,
hatalmas irgalmad és szereteted eseti megtapasztalásait

ÁMEN

2014. január, Forni di Sopra